

РЕШЕНИЕ

№ 2141

гр. София, 01.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 26.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Адриан Янев

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **1605** по описа за **2021** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], чрез процесуалния си представител адв. Х., срещу решение № 20274475 от 11.12.2020 г., постановено по НАХД № 9027 по описа за 2020 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 99 – ти състав, с което е потвърдил Наказателно постановление (НП) № РД-И-055/28.04.2020 г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по лекарствата (ИАЛ), с което на касатора, на основание чл. 284в, ал. 2 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина (ЗЛПХМ) е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 25 000 лева, за извършено нарушение на чл. 207, ал. 1, т. 4 ЗЛПХМ.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт. Релевираните основания са за нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Счита се, на първо място, че СРС не е взел предвид тежестта на извършеното нарушение и неправилно е приел за значимо едно маловажно нарушение, за което са налице условията на чл. 28 ЗАНН. На следващо място, се

твърди, че в административното производство не бил спазен тримесечният преклузивен срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН. Аргументите за това са, че [фирма] е закупила лекарствени продукти от аптека на дата 27.09.2019 г., като за покупко-продажбата е била издадена фактура от доставчика от същата дата. Тази фактура е била осчетоводена и при двете страни – издател и получател, и е била включена от [фирма] в дневника на покупките за съответния календарен месец и е постъпила в информационната система на НАП още на 14.10.2019 г. Т.е още през месец октомври 2019 г. НАП е разполагала с информация за извършената търговска продажба като облагаема доставка и още в този момент нарушителят е бил известен. Предвид, че проверката на ИАЛ е извършена съвместно с органите на НАП, то безспорно АНО е имал пълна и неограничена възможност да установи твърдяното административно нарушение и нарушителя в срок, което същият не е направил. Продажбата и данъчното събитие са от дата 27.09.2019 г., а проверката от ИАЛ в аптеката е извършена едва на 04.12.2019 г., а АУАН е съставен на 09.03.2020 г. – 6 месеца след момента на извършване на твърдяното нарушение. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде отменено наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се представлява.

Ответникът – Изпълнителна агенция по лекарствата (ИАЛ), чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата като неоснователна и моли за оставяне в сила на решението на СРС като правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска Градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София - град, седми касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 от АПК от надлежна страна и се явява допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

От фактическа страна СРС е установил следното:

На 04.12.2019 г. служители на ИАЛ, МВР и НАП извършили съвместна проверка в аптека на търговеца [фирма], находяща се на адрес: [населено място], [улица]. Юридическото лице [фирма] притежавало Разрешение за търговия на дребно с лекарствени продукти № АП-1594/27.11.2017 г. При проверката управителят на дружеството бил задължен в срок до 11.12.2019 г. да представи в ИАЛ фактури за извършени продажби от аптеката към физически и юридически лица за периода от 01.05.2018 г. до 04.12.2019 г. Изисканите фактури били представени в ИАЛ на 16.12.2019 г., като при проверката им на 19.12.2019 г. било установено, че на 27.09.2019 г. търговецът на едро с лекарствени продукти [фирма], притежаващ Разрешение за търговия на едро с лекарствени продукти № BG/WDA/MP-0156/19.12.2019 г. (с предходно Разрешение за търговия на едро с лекарствени продукти № BG/WDA/MP-0059/19.11.2018 г.), е закупил от [фирма] с фактура № [ЕГН]/27.09.2019 г. 59 опаковки от лекарствени продукти с режим на отпускане „по лекарско предписание“, а именно: J. tabl. 100 mg x 28 - 5 опаковки; C. sol inj. 200 mg - 1 опаковка; R. sol. for inj ./inf in pre-filled syr. 162 mg - 1 опаковка; Z. LA 10.8 mg impl. - 5 опаковки; S. sol. for injection in prefilled syr. 45 mg - 2 опаковки; V. tabl. 0.4 mg / 6mg x 30 - 13 опаковки; J. tabl. 2.5 mg/1000mg - 4 опаковки; X. tabl. 15 mg x 28 - 8 опаковки; X. tabl. 20 mg x 28 - 7 опаковки и I. E. 55 micrograms inh. powder, pre-dispensed - 30 doses - 13 опаковки.

От депозираните фактури за продажба на лекарствени продукти било установено също, че дружеството [фирма] многократно е закупувало от търговеца на дребно с лекарствени продукти [фирма] лекарствени продукти с режим на отпускане „по лекарско предписание“, а именно: J. tabl. 100 mg x 28 - 17 опаковки; V. tabl. 0.4 mg / 6mg x 30 - 36 опаковки; Z. LA 10.8 mg impl.- 11 опаковки; S. sol. for injection in pre-filled syr. 45 mg - 5 опаковки; R. sol. for inj./inf in pre-filled syr. 162 mg - 4 опаковки; X. tabl. 15 mg x 28 - 21 опаковки; C. sol inj. 200 mg - 11 опаковки; H. inj. in pre-filled syr. 0.4 ml x 2 - 5 опаковки; P. caps. hard. 150 mg x 60 - 5 опаковки; P. caps. hard. 110 mg x 10 - 3 опаковки; S. caps.,inh.powder 18 micrograms - 6 опаковки и I. E. 55 micrograms inh. powder, pre-dispensed-30 doses - 34 опаковки.

Проверяващите приели, че като е закупил 59 опаковки от лекарствените продукти по фактура № [ЕГН]/27.09.2019 г., търговецът на едро с лекарствени продукти [фирма] не е изпълнил задължението си да се снабдява с лекарствени продукти само от производители, вносители или търговци на едро с лекарствени продукти, получили разрешение за извършване на тази дейност по реда на Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина.

В резултат на констатациите при извършената проверка служител на ИАЛ съставила АУАН от 09.03.2020 г. срещу [фирма] за извършено административно нарушение по чл. 207, ал. 1, т. 4 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина. Актът бил съставен в присъствие на управителя на дружеството, който го подписал с възражение, че описаното в акта не отговаряло на истината. Актът бил подписан от актосъставителя и двама свидетели. Въз основа на съставения АУАН било издадено обжалваното НП. Съдът е извел и правните си доводи, мотивирали го да потвърди издаденото НП.

Решението на въззивния съд е валидно, допустимо и правилно.

Съгласно разпоредбата на чл. 207, ал. 1, т. 4 ЗЛПХМ притежателят на разрешение за търговия на едро, който извършва дейността си на територията на Република България, е длъжен да се снабдява с лекарствени продукти само от производители, вносители или търговци на едро с лекарствени продукти, получили разрешение за извършване на тази дейност по реда на този закон. Според кореспондиращата на посоченото нарушение санкционна норма на чл. 284в, ал. 2 ЗЛПХМ, който произвежда, внася или търгува на едро с лекарствени продукти или продава лекарствени продукти в нарушение на издаденото разрешение или продава, съхранява или предоставя лекарствени продукти, които са с неустановен произход, се наказва с глоба от 25 000 до 50 000 лева. Безспорно по делото се установява, че [фирма], като притежател на Разрешение за търговия на едро с лекарствени продукти № BG/WDA/MP-0156/19.12.2019 г. (с предходно Разрешение за търговия на едро с лекарствени продукти № BG/WDA/MP-0059/19.11.2018 г.), на дата 27.09.2019 г. е закупило от [фирма] с фактура № [ЕГН]/27.09.2019 г. 59 опаковки от лекарствени продукти с режим на отпускане „по лекарско предписание“, поради което от обективна страна е налице нарушение на цитираната разпоредба. Фактът, че като доказателство е приета фактура за извършена продажба, макар и същата да не е приета за официален документ, като частен свидетелстващ документ представлява достатъчно доказателство. Фактурата е счетоводен документ съгласно чл. 4, ал. 2 от Закона за счетоводството, която съдържа всички необходими реквизити и не е оспорена по делото относно авторство и съдържание, поради което е надлежно доказателство за извършените продажби. От субективна страна, отговорността на юридическото лице е

обективна и безвиновна. Наложеното с НП наказание е определено справедливо, тъй като санкциониращият орган се е съобразил с критериите за определяне на наказанието по чл. 27, ал. 2 ЗАНН и е наложил имуществена санкция в минимален размер.

Неоснователно е възражението на касатора за неспазване на сроковете по чл. 34, ал. 1 ЗАНН. Съобразно редакцията на закона 3-месечният срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН тече от „откриване на нарушителя“. Съгласно т. 2 от задължителните указания на т. 1 от Тълкувателно решение № 48/81 г. на ОСНК на ВС тримесечният срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН започва от деня, в който органът, който е овластен да състави акта, е узнал кой е нарушителя. Законът не съдържа легална дефиниция на понятието „нарушител“, но безспорно това е лицето, което е извършило нарушение - деяние (действие или бездействие), което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред по смисъла на чл. 6 ЗАНН, т. е. понятието за нарушител не може да бъде разграничено от понятието за нарушение. Безспорно откриването на нарушението изисква извършване на съответна проверка относно установяване на признаците от състава на същото. Съгласно константната съдебна практика, установяването на административно нарушение става след извършване на проверка, съпроводена със задълбочен анализ на събраните доказателства. В тази връзка не може да се приеме, че въпросната фактура от дата 27.09.2019 г., включена в дневника на покупките за съответния календарен месец от страна на наказаното дружество и постъпила в информационната система на НАП на 14.10.2019 г., от контролните органи още на същата дата са били длъжни и са могли да констатираат неизпълнение на задължение, което пък от своя страна се констатира и установява от ИАЛ. Не е възможно тази дата да се счете за дата, на която е открит нарушителя. Действително НАП е осъществила съдействие на органите от ИАЛ, но не е служебно известно на органите по лекарства за какво точно са представените фактури, преди да са предприети проверки. Под „откриване на нарушителя“ по смисъла на чл. 34 ЗАНН се има предвид не посочването му от засегнатите лица или възлагане извършването на проверка, а установяването от конкретните обективни данни, че лицето е извършило конкретното нарушение, т.е. когато в писмен документ, показания на свидетели или лично волеизявление на дееца се съдържат данни, които не пораждаат съмнение за авторството на деянието. Не е отчетено от административнонаказаното дружество, че извършеното нарушение може да бъде установено след представяне на фактурите в ИАЛ на 16.12.2019 г. и след извършване на необходимия преглед и анализ. В случая именно в тях са налице данни за нарушителя, така също и за извършеното нарушение. Поради това на 09.03.2020 г. АУАН е съставен основателно и в съответствие със срока по чл. 34, ал. 1 ЗАНН.

Деянието, за което е санкционирано лицето не е маловажно по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Поначало, обществената опасност на този вид нарушения е определена от законодателя като висока, тъй като същите представляват неизпълнение на задължения към държавата при осъществяване на дейността, свързана с човешкото здраве и живот. Липсват обстоятелства, от които може да се направи извод, че конкретното административно нарушение, за което сдружението е санкционирано, е с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от този вид. Отговорността на юридическите лица е обективна и безвиновна. В случая става дума за закупуване на 59 броя опаковки от

различни лекарствени продукти с режим на отпускане „по лекарско предписание“ и не може да се приеме, че са налице смекчаващи отговорността обстоятелства. Отделно от това, видно от изложеното в наказателното постановление нарушението не е и единственото.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна, като същото следва да бъде определено в размер на 100 лева, на основание чл. 63, ал. 5 ЗАНН, във вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Предвид изложеното, решаващият касационен състав приема, че не са налице твърдените касационни основания, а обжалваното съдебно решение като валидно, допустимо и правилно, следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, VII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20274475 от 11.12.2020 г., постановено по НАХД № 9027 по описа за 2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 99 – ти състав.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Изпълнителната агенция по лекарствата разноска по делото в размер на 100.00 (сто) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: